

Република Србија
УПРАВНИ СУД
8 У. 21663/10
20.04.2011.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Зорице Китановић и Руже Урошевић, чланова већа, са судским саветником Ксенијом Ивановић, записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиље М. С. из Н. Б., Улица ..., коју заступа адвокат Р. А. С. из С., изјављеној против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекција, Б., ... бр.... одгодине, у правној ствари признања права на новчану накнаду за телесно оштећење, у нејавној седници већа одржаној дана 20.04.2011.године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиље изјављена против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање-Филијале Н. Б., број од године, којим је М. С. из Н. Б. одбијен захтев за признавање права на новчану накнаду за телесно оштећење, јер је утврђено да код ње телесно оштећење не постоји.

Тужбом поднетом Управном суду дана 10.05.2010.године, тужиља оспорава законитост решења туженог органа због непотпуно утврђеног чињеничног стања, битних повреда поступка и погрешне примене материјалног права. Наводи да оспорени управни акт нема разлога о одлучним чињеницама, а да се у образложењу оспореног решења не наводе јасни разлози због чега је тужиљи одбијен захтев, већ је само цитиран налаз другостепеног органа вештачења. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган у одговору на тужбу наводи да у свему остаје при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложи да суд тужбу одбије,

као неосновану.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима (“Службени лист РС” број 111/09), без одржавања усмене јавне расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима, будући да је предмет спора примена материјалног права, што не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Правилно је, по оцени Управног суда, одлучио тужени орган када је у поступку, у коме није било повреда правила поступка, одбио жалбу М. С. из Н. Б., налазећи да је правилно првостепени орган оценио да именована нема право на новчану накнаду за телесно оштећење, јер код ње не постоји телесно оштећење по Листи телесних оштећења.

Одредбом члана 37. став 1. Закона о пензијском и инвалидском осигурању (“Службени гласник РС” бр.34/03 и 85/05), прописано је да телесно оштећење постоји када код осигураника настане губитак, битније оштећење или знатнија онеспособљеност појединих органа или делова тела, што отежава нормалну активност организма и изискује веће напоре у остваривању животних потреба, без обзира на то да ли проузрокује или не проузрокује инвалидност, односно ставом 2. истог члана, да осигураник или лице из члана 17. овог закона код кога је телесно оштећење проузроковано повредом на раду или професионалном болешћу и износи најмање 30%, стиче право на новчану накнаду.

Из списка предмета и образложења оспореног решења се види да се са налазом, мишљењем и оценом органа вештачења у првом степену број ... од ...године, на коме је засновано ожалбено решење, сагласио у потпуности орган вештачења у другом степену својим налазом, мишљењем и оценом број ... од ... године датим на основу медицинске документације осигуранице која гласи: „Слажем се са НОМ број ... Пов ... од дана ... године да код осигуранице не постоји Т.О. по Листи телесног оштећења“. При давању оцене и мишљења размотрани су сви наводи жалбе осигуранице од ... године, налаз Пов од ... године, захтев за вештачење од ... године, као и медицинска документација и то НОМ више војне лекарске комисије од ... године, налази ортопеда од ... године, а цењена је и остала приложена медицинска и друга документација која се налази у списима предмета. Такође, је оцењено да су довољни за вештачење цењени специјалистички налази и да није неопходан непосредан преглед

осигуранице. Увидом у медицинску документацију у списима утврђено да је осигураница повређена на раду ... године, да постоји болна осетљивост у пределу левог ручног зглоба са ограниченим кретањем при крајњим амплитудама очуваном трофицом мускулатуре леве подлактице и шаке, кретње у рамену у физиолошким границама, да је неуролошки налаз уредан, психички неупадљива, те да су остали налази на унутрашњим органима у физиолошким границама и одговарају доби осигуранице. Осигураница је самостално покретна, свесна, оријентисана, кардиопулмонално компензована. На основу овако утврђеног здравственог стања мишљења су да је ПОВ коректно ценио када је утврдио да код осигуранице не постоји Т.О. , по Листи телесних оштећења.

Имајући у виду напред наведено, Управни суд, налази да је правилно закључио тужени орган да код тужиље не постоје основи за стицање права из инвалидског осигурања, јер у овом случају не постоји телесно оштећење у смислу одредбе члана 37. став 1. Закона о пензијском и инвалидском осигурању (“Службени гласник РС” бр.34/07 и 85/05). С обзиром да код осигуранице не постоји Т.О. по Листи телесног оштећења, то нису испуњени услови за признавање права на новчану накнаду за телесно оштећење прописани чланом 37. став 2. истог закона.

Управни суд је ценио и остале наводе тужбе, али је нашао да су без утицаја на законитост оспореног решења, јер су ови наводи већ истицани у жалби, а тужени орган их је потпуно и правилно оценио.

Стога је, Управни суд налазећи да оспореном решењем није повређен закон на штету тужиље, одлучио као у диспозитиву пресуде на основу одредбе члана 40. став 2. (“Службени гласник РС” бр. 111/09).

**ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 20.04.2011.године, 8 У. 21663/10**

Записничар
судија
Ксенија Ивановић,с.р.
Марјановић,с.р.

Председник већа-
Душанка

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

AJ